אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

המרכז לערבות הדדית

(ע"ר)

כ"ה תשרי התשפ"ב. | **פרשת: בראשית.** | גליון 164 - שנה ד'.

העלון מוקדש לע"נ:
טובה בת **יהודה ושרח שרה** ז"ל

זמנים לשבת קודש: **בראשית.**

	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים:	18:09*	18:58	19:40
תל אביב:	18:06	18:56	19:37
חיפה:	18:07	18:57	19:38
בית שמש:	18:08	18:58	19:39

***לנוהגים 40 דק'** בירושלים: 17:49.
המולד: יום רביעי 13:11 דק ו 12 חלקים.
הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, הינם על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

סגולת המצווה בשלמות

אמרו חז"ל ביום השני לא נאמר כי טוב כיוון שלא נסתיימה מלאכת הרקיע אלא רק ביום השלישי, ולכן ביום השלישי נאמר פעמיים כי טוב: ולכאורה לא מובן למה בורא עולם עשה כך והרי ודאי שיכל הקב"ה לסיים את מלאכת הרקיע ביום השני?

אלא רצה הקב"ה ללמדנו שכשאדם מתחיל דבר מצוה ולא מסיימו כאילו לא התחיל, והמסיים את המצוה אף על פי שזה רק סיום נחשב כאילו עשה את כל המצוה. והוא מה שאמרו חז"ל "אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה" לכן ביום השני לא נאמר כי טוב, וביום השלישי נאמר פעמיים כי טוב.

והיה מעשה בזמן רבינו האר"י ז"ל שיום אחד לקראת סיום תפילת שחרית כשהגיעו לעלינו לשבח, ראה רבינו האר"י יהודי שבא להוריד את טליתו, מיד החזיק בו לבל יוריד את טליתו אלא עד לאחר עלינו לשבח, ולאחר מכן אותו יהודי הלך לבית עולמו ושאלו את רבינו האר"י מה זאת, ואמר להם שהיהודי הזה בא לתקן את זה שבגלגול הקודם הוא היה מוריד את הטלית לפני סוף התפילה וכיוון שתיקן זאת גמר את תיקונו והלך למנוחתו ע"כ.

וכן היה מעשה עם בצדיק אחד שהיתה שנת בצורת והוא שלח את תלמידיו לעיר מסויימת שיחפשו את איש פלוני כדי שיתפלל שירד גשם. כאשר הם הגיעו לעיר שאלו על אותו איש ונודע להם שהוא שיכור וכל היום רק שותה וישן.

הלכו לביתו ושאלו את אשתו אם הוא נמצא, ואמרה שהוא ישן ותחכו לו שיתעורר, נכנסו אליו ולקחו את הבקבוק שהיה ליד מיטתו והנה שכשהתעורר הושיט ידו לקחת את הבקבוק ורואה שאין בקבוק ורואה אנשים יושבים לידו ולא מבין אמרו לו תתפלל שירד גשם ונשיב לך את הבקבוק. כששמע כך אמר יהי רצון שירד גשם.

מיד נשבה רוח חזקה והביאה איתה עננים כבדים וירדו גשמי ברכה ונתנו לו את הבקבוק וחזרו לרבם לשאול אותו איך זה יכול להיות?

אמר להם היהודי הזה בגלגול הקודם היה צדיק יסוד עולם, אלא שחטא קטן היה לו שהיה מתחיל את התפילה מהודו, ומדלג על הקורבנות והוא כיום מגיע לבית הכנסת קורא עד הודו וחוזר לשתות ולישון. ולכן תפילתו לא שבה ריקם ע"כ.

"היהודי הזה בגלגול הקודם היה צדיק יסוד עולם, אלא שחטא קטן היה לו"

מהמעשיות הנ"ל אנו רואים כמה חשוב לעשות מצווה מושלמת מתחילה ועד סוף ולא לדלג בתפילה שום דבר ולא להוריד את התפילין לפני סוף התפילה, אלא אדרבא ללמוד עמהם חוק לישראל.

וכן ראינו שמשה רבנו העלה את עצמות יוסף עמו, אך לא הספיק לקברם, ונקראת המצווה על שם ישראל כיוון שהם קברו "ואין המצווה נקראת אלא על שם גומרה". והטעם לזה הוא משום שכמו שאדם אוכל מאכל מסויים והוא ערב לו אזי הוא אוכל את כולו כך זה במצוות אם אתה מסיים את המצווה סימן שהיא ערבה לך.

(ע"פ ובחרת בחיים)

שבת שלום ומבורך
לכל בית ישראל

מוקדש להצלחת: אסתר הדסה בת אילנה תח"י . לבריאות איתנה והצלחה בכל העינים אמן.

'סימנים עשה'

המתכון להצלחה
מהרמב"ם ורבנו החיד"א.

רמזים במצוות תלמוד תורה
' בקיצע'ר '

ברכת המזון של הסבא
שהצילה את הנכדה
סיפור לשבת.

התחדשות הבריאה
מידי שבת.
'פניני אוה"ח'.

ב"ה
גמ"ח
דרכי חיים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א
גמרות שוטנשטין, וספרי טוש"ע.
רח' [illegible]
ישר[illegible]
[illegible]
פל': 054-844-86-83
או בקו המידע:
02-590-7438
עברנו לרח' אבינועם ילין 11.

ב"ה

בא ליטול שכר כולם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד,
עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם"
(ירושלמי ברכות סח.)

כולל לזמני הפגרה
המרכז לערבות הדדית ע"ר
"עמוד עולם"
לע"נ יהודה בן אסתר וברוך פרל בן מרים

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

סיפור לשבת:

'ולא נכשל'

אברך שוחר ספרים נוהג היה לפקוד את אחת מהספריות הגדולות, מידי פעם היה סועד את ארוחתו באחת מפינות הספרייה ולאחר מכן היה מברך ברכת המזון בקול ובכוונה.

באחד המים כאשר סיים לברך נגשה אליו אישה צעירה ובפיה שאלה מוזרה, הגם שהיא אמנם אינה שומרת תורה ומצוות ואף הוריה מנותקים מכל קשר ליהדות, אך אבי אביה היה יהודי ירא שמים וזכור לה שהוא היה אומר בברכת המזון לפני ברכת ובנה ירושלים "שלא נבוש לא נכלם לעולם ועד", ועתה שמעה היא את האברך שהוסיף אמר שלא נבוש לא נכלם "ולא נכשל", והיא מבקשת הסבר על השינוי?

האברך לא הבין מה מביא אותה להתעניין בדבר שהיא כ"כ רחוקה ממנו, אך ענה לתומו כי ישנם הבדלי נוסחאות, וכך הורגל מילדותו. אך משום מה היה קשה לה לקלוט שישנם שינויי נוסחאות בברכת המזון שהוא דבר אחיד לכל ישראל. לכן הציע האברך שהוא ישלח לה העתק מנוסח הברכה כפי המופיע בסידור כדי שהיא תיווכח במו עיניה שישנם נוסחאות שונות ואלו ואל דברי א-לקים חיים. הרעיון מצא חן בעיניה והיא רשמה את מען מגוריה על פיסת נייר ומסרה לו אותה.

עברו ימים ואף שבועות. העניין כולו נשכח מלב של האברך דנן. רק לאחר כמחצית השנה כשערך סדר בין מסמכיו, מצא את פיסת הנייר בין המסמכים. חיוך קל עלה על שפתיו כשהוא נזכר בשאלה המוזרה, הוא כבר עמד להשליך את פיסת הנייר בכך לסיים את הסיפור, אך במחשבה שניה החליט שעל אף שאינו רואה כל תועלת בדבר שהרי בוודאי נשכח הדבר גם מליבה, אעפי"כ מן הראוי שהוא יקיים את מוצא פיו, אלא שכאן התעוררה לה בעיה קטנה שהרי רחוקה היא הלזו מן הערך לדברים שבקדושה ויתכן שכאשר יגיעו הדפים אל תיבת הדואר הם יושלכו ישירות אל פח האשפה ח"ו, לכן החליט האברך לשלוח את ההעתק מנוסח ברכת המזון בדואר-רשום ולשרטט על המעטפה בכתב אדום ועבה "ולא נכשל", כדי שעי"ז תיזכר במה המדובר.

אם מבחינתו תם הסיפור הרי שאצלה הוא רק התחיל, באשר לדאבון הלב הייתה היא במצב רוחני ירוד, הוריה אשר היו גרועים ממנה לחצו עליה להתחתן עם גוי ערל, אך משום מה לא היה לבה שלם עם צעד שכזה, ולכן היא דחתה את ההחלטה מיום ליום, עד היום בו הודיע לה הנכרי כי עד למחרת עליה להחליט סופית, כן או לא.

היה קשה לה להחליט, היא הסתובבה בביתה הלוך ושוב מחשבותיה התרוצצו בקרבה, מצד אחד אין היא רואה כל חסרון בדבר אך משום מה מצפונה אינו שקט, קשה לה לזמר את ה'כן' ואף אינה רוצה לזמר 'לא'. אך הרבה זמן כבר לא נותר לה, צלצול הטלפון העיד שהגיע הזמן לתת את התשובה הסופית מעבר לקו נשמע קולן של הערל החפץ לשמוע תשובה על אתר. ה"כן" כבר עמד על קצה לשונה אך הנקישות שנשמע מעבר לדלת אילצו אותה להניח לרגע את השפופרת, היא פתחה את הדלת ולבה עמד מפעום, בידיו המושטות של הדוור הייתה מעטפה גדולה עליה כתוב כמו בדם "ולא נכשל", היא נדהמה, רמז ברור חד, אני בת ישראל, מה אני עומדת לעשות?!

עברו להן כמה שנים נוספות ובתיבת הדואר של האברך מיודעינו הונחה 'הזמנה לחתונה'. האברך פתח את המעטפה והתפלא לראות שאין הוא מכיר את בעלי השמחה, לא את החתן ואף לא את הכלה, הוא היה בטוח שאך בטעות הונחה המעטפה בתיבתו, אך הצצה נוספת בגב המעטפה הבהירה שאין כאן כל טעות, וכי ההזמנה נשלחה עבורו, עיון נוסף אף גילה כי בתוך ההזמנה נוספו כמה שורות בכתב יד המיועדות אליו באופן אישי בבקשה לקחת חלק בשמחה.

ביום המיועד הגיע האברך דנן אל אולם השמחה, הוא התחשב באחת הפינות בתקווה למצוא פנים מוכרות שייפתר לו את הספיקות, אך לשווא, ככל שזרמו האורחים אל האולם הוא הרגיש יותר בחוסר נוחות עד שהוא החטט לוותר על סקרנותו ולסוב על עקבותיו בטרם ימצא לו אי מי פנאי לשאול אותו אם הוא מצד החתן או מצד הכלה אולי מצד המנגנים, או הבורקס, אך דווקא בפתח היציאה ניגש אליו מאן דהו ושאל לשמו, הוא ענה לו בחופזה וכבר קרה לראות את עצמו בחוץ, אך הלה לא הרפה הוא בקשו לבא בעקבותיו היות והכלה רוצה לשוחח עמו.

המשך בעמ' 4.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

מוקדש לזכות:
דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

הקב"ה ברא העולם רק לששת ימים, ובכל שבת מתחדש הבריאה לעוד ששה ימים

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כתב רבינו האור החיים הקדוש חידוש מעניין, שה' יתברך ברא את העולם ונתן לו כוח קיום רק לששת ימים, ובכל שבת על ידי שישראל שומרים את השבת, הם נותנים בו כח קיום לעוד ששת ימים, וכן בכל שבת ושבת מתחדשת הבריאה לששת ימים נוספים.

ובזה מבאר את דברי הגמרא 'כל המקדש על היין בליל שבת נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית', ולכאורה קשה האיך שייך לעשות שותפות אחרי שכבר נגמרה המלאכה בששת ימי הבריאה???

אלא התירוץ הוא שהבריאה מתחדשת בכל שבת על ידי שישראל שומרים את השבת, ועל ידי כך הם שותפים במעשה בראשית המתחדשת בכל שבת.

ובפרשת יתרו מקשה רבינו הקדוש על לשון הפסוק 'כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי', לכאורה היה לו לומר 'בששת ימים', אלא כוונת הפסוק שהקדוש ברוך הוא לא ברא ועשה אלא רק 'ששת ימים', אך באמצעות שומרי יום השבת וקדושת היום, נברא עוד ששת ימים.

המשך בעמ' 4.

ב"ה
מבצע
'ילדי אור החיים'

אומרים בשולחן השבת
את החידוש מרבנו
האור החיים הק'.
(כל אחד לפי גילו והבנתו)

נרשמים בטלפון:
02-5-696-515 שלוחה 3>2
או במייל:
ALONHLH@GMAIL.COM

זוכים לסגולה לכל הישועות
כמובא בספרים הקדושים.
ונכנסים להגרלה חודשית
על פרסים שווים.

לע"נ:

מורנו ורבנו הגאון הגדול
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
נלי נעכא בת רבקה פרומט.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
בתיה בת ראובן ופרחה.
שרח שרה בת ר' יצחק ורחל.
עזת אסתר בת מרים.
בוריה בוריס בן ספירה.
יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
מור בן מזי מזל.
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

ת.נ.צ.ב.ה

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
משה בן סוניה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.
יעל בת בתיה.
אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בן כוכבה.

קיום העולם – רק במידת הרחמים.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. (א',א')

פּיֵרֵשׁ הרַשׁ"י במקום : לֹא אָמַר "בָּרָא ה'", שֶׁבַּתְּחִלָּה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לִבְרֹאתוֹ בְּמִדַּת הַדִּין, וְרָאָה שֶׁאֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, וְהִקְדִּים מִדַּת הָרַחֲמִים וְשִׁתְּפָהּ לְמִדַּת הַדִּין.

וְהַיְינוּ דִּכְתִיב (בראשית ב', ד'): "בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם".

וּמִכָּאן יִלְמַד אָדָם לְעָרֵב וּלְהַקְדִּים מִדַּת רַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְלֹא יֵלֵךְ עַל פִּי הַדִּין לְבַד, שֹׁלֹא חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֶלָּא עַל שֶׁהֶעֱמִידוּ דִּבְרֵיהֶם עַל הַדִּין, כדברי הגמרא (-בבא מציעא ל' ע"ב).

וְרַבִּים וְטוֹבִים בַּעֲבוּר קִפְּדָנוּתָם אִבְּדוּ אֶת טוֹבָתָם.

ועוד, שאדם הנוהג לפנים משורת הדין עם חברו, ואינו מדקדק עימו בכל דבר זוכה שינהגו עימו משמים באופן דומה, כפי שאומרת הגמ' (פסחים ק"י ע"ב): "דְּלָא קָפִיד לֹא קָפְדִּינַן בַּהֲדֵיהּ". ותרגומו: כל שאינו מקפיד - אין מקפידים עמו.

וְאַף כְּשֶׁיֵּשׁ בְּנוֹתֵן טַעַם לִנְהֹג בְּמִדַּת הַדִּין עִם הַשֵּׁנִי, מִכָּל מָקוֹם יְשַׁתֵּף גַּם כֵּן אֶת מִדַּת הָרַחֲמִים לִתֵּן פִּתְחֵי תְּשׁוּבָה. וְלֹא יִהְיֶה אַכְזָרִי מִלְּמְחֹל.

וכשננהג כך עם הסובבים אותנו נחיה חיים טובים, שמחים ורגועים יותר, ואף מן השמים ינהגו איתנו בחסד וברחמים.

(ע"פ 'דובב שפתי ישנים')

" בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים "

(דברים פרק א' פסוק א')

בקיצע'ר:

חידוש קצר לשולחן השבת.

בספר "זיכוי הרבים" מופיעים כמה רמזים על מצות תלמוד תורה:

התורה שבכתב מתחילה באות ב' (בראשית) ושבעל פה מתחילה באות מ' (מס' ברכות "מאימתי") יחד יוצא "בם".

וזה מה שתורתנו מצוה "ודברת בם", שנדבר בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה ולא בדברים בטלים.

רמז שני - התורה מסתיימת באות ל' ("לעיני כל ישראל") ומתחילה באות ב' (בראשית) יחד יוצא "לב".

ובזה נרמז לנו שכמו שא"א לנתק חלק אחד מהלב ולהמשיך לתפקד, כך גם בתורה שלנו אי אפשר לנתק את הסוף מההתחלה ולכן מיד בסיום התורה חוזרים שוב לבראשית.

רמז שלישי - התורה מתחילה באות ב' וכן כך כל דף גמרא, ולא באות א', לומר לנו שכמה שנלמד את התורה ונתעלה עמה, עוד לא הגענו לשלמות שהרי אפילו את האות א' לא השגנו עדיין.

(ע"פ מיד מלכים)

בסייעתא דשמיא

מרגיש חסום?

עצבות? מרדות?

מיבוקים בגיוון או בהגזמה באופן כללי?

להוצאת עיין הרע בעוברית ע"פ מקורות מצ"ל

מייל: 052-7100-955.

ובעצ"ה נתבשר בבשורות טובות

'שמחת תורה' על שם מה?

על שם שמחת ההורים

שממחרת ועד חנוכה – 'תורה' של הגננת.

תודה לר' אליעזר כהן ה"ו על שליחת הבדיחות.

סימנים עֲשֵׂה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים מאת הרב חננאל עמר שליט"א

אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל.

כתב החיד"א בספרו צוארי שלל (הפטרת שמחת תורה):

דורשי רשומות אמרו במה שכתב הרמב"ם דכ"ד שעות יום ולילה יחלקם שמונה שעות ללמוד ושמונה שעות למשא ומתן ושמונה לישון.

ונרמז זה בפסוק: "ישנתי אז ינוח לי", ובפס': "כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל".

ישנתי **'אז'** (- בגימטריא שמונה) ינוח לי – שמנה שעות לשינה.

'אז' (- בגימטריא שמונה) תשכיל - שמונה שעות ללמוד

'אז' (- בגימטריא שמונה) תצליח שמונה שעות למשא ומתן .

(וסי' זה הובא נמי במג"א סי' רלח).

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:
050-4166-339. או במיל : k0504166339@gmail.com

חודש 'מר' חשון.

החודש שלאחר חודש תשרי נקרא מר - חשון.

הטעם הנודע לשם זה הוא, היות ואין בו שום חג ומועד, לכן נקרא מר חשון.

פירוש נוסף לשם החודש הוא, ממקורה של המילה "מר" שזה טיפה של מים כמו שאומר הפסוק "הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי" (ישעיה מ, ט"ו), והיות שבחודש חשון מתחילים לרדת גשמים, נקרא "מר חשון".

אמנם ישנו עוד פירוש "מרחשון", לשון מרחשים שפתותינו.

כלומר שעדיין אנו ממלמלים את התפילות וקטעי השירה שהיו בימים הנוראים עד עתה. גם אחר כמה שבועות חשים את אוירת החגים שעברו עלינו.

(ע"פ מיד מלכים – מועדים)

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

כאשר ממצרים יצא עם ישראל.
קיבל מתנה בתוך מתנה בזכות משה מאת האל.
רק אזנה המתנות בפרשה מוזכר שמה.
עיין בשוכנים בקירבת רש"י הרי לפניך פשר הזידה.

בהצלחה!!!

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
עניבה יוקרתית
מתנת בוטיק האופנה 'דיוויס'
מלכי ישראל 8 י-ם

DAVIS
Davis
דיוויס. בוטיק אופנה לגבר

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.
במייל: ALONHLH@gmail.com **או בטלפון:** 02-5-696-515.
בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".
יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

החידה מפרשת וילך:

המעולה שבשלישי נתן מושלם לשלישי.
אך הינחה וציוה שבעתיד המורם הבא מהרביעי.
ישמיע רק בשלמות החמישי שיזם המעולה שבשלישי.
סוד כתב החידה צמודים בחיק המקרא ועיקר שפתי חכמים ורש"י.

שמות הזוכים בפרשת וילך, וכן הזוכה בכובע יפורסמו בעז"ה בשבוע הבא

פתרון החידה מפרשת וילך:
(דברים פרק ל"א פסוק ט', וכן י"א, וכן עיקר שפתי חכמים ורש"י)

המעולה שבשלישי – זה משה משבט לוי. את התורה כולה כתב ונתן מבראשית עד סופה, לשבט לוי שהוא השלישי, אך ציווה שבעתיד המורם מרביעי (-מלך יהודה) נקרא ב'הקהל' במקדש, רק החמישי (ספר דברים שכתב משה) עי"ש בעיקר שפתי חכמים.

המשך פניני אור החיים מעמ' 2

וזה לשון קודשו: 'כי לא עשה בתכונת בריאתם שיעמדו אלא ששת ימים, ומעתה יצטרך ה' לחדש הבריאה בכל יום ראשון, ובאמצעות נפש העולם שהוא השבת, נח מהתמדת המלאכה,

והוא אומרו וינח ביום השביעי, ויום זה מעמיד העולם עוד ששת ימים, ובכל יום ששי לערב שכלתה תכונת העולם, יבוא שבת ויקיים העולם עוד ששת ימים אחרים, וכן על זה הדרך.' עד כאן לשון קודשו.

[אור החיים בראשית פרק ב פסוק ב]

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

לקח לו קצת זמן להיזכר, אך בסופו של דבר הוא הבין כי כל החתונה אינה אלא בזכותו, הכלה הבהירה לו כי היא זו אשר קבלה לפני כמה שנים את ה"ולא נכשל" אשר הציל אותה מרדת שחת.

היא ראתה בכך אות מן השמים ובאותו רגע החליטה לנתק את הקשר הנאלח עם הערל.

מאז עשתה היא כברת דרך ארוכה אשר בסופה זכתה היא זה עתה להיכנס לחופה עם אברך ירא שמים היושב באהלה של תורה.

(ע"פ 'ליקוטי שמואל' הובא ב 'דרשו')

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי,
ולתגובות, ניתן לפנות במייל:
ALONHLH@GMAIL.COM
או בהודעת ואצאפ למספר: 052-7100-955.
לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת:
02-5-696-515 שלוחה 3 < 3

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:
"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.
טלפון: 052-7100-955. / 02-5-696-515. **מייל**: HLA580646396@gmail.com
פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'
ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'
או ב'נדרים פון': 03-763-0585.
- שלוחה: 6500.